

smluv, a uzavřel-li s ní přes to novou trhovou smlouvu za nezměněných platebních podmínek dosavadního obchodního spojení, nemůže odepříti splnění svého dodacího závazku poukazem na majetkové poměry žalobkyně, známé mu v době uzavření řečené smlouvy. Ustanovení § 10, odst. 2, vyr. ř. se na souzený případ nehodí, ježto smlouva byla uzavřena před zahájením vyrovnání.

Čís. 16061.

Propachtování zubní technické koncese (zák. č. 303/1920 Sb. z. a n.) bez schválení příslušného úřadu jest nicotné (§ 879 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 28. dubna 1937, Rv I 2606/35.)

Žalobkyně, jež byla sirotčím právem oprávněna provozovati schváleným zástupcem zubní technickou praxi, se na žalovaném domáhá z důvodu nájmu nedoplatku 4.400 Kč. Proti žalobě namítl žalovaný, že žalobkyně mu nepronajala zubní technickou praxi v tom smyslu, že by mu pronajala provozovnu, zařízení, okruh zákaznictva atd., nýbrž že mu pronajala čistě jen živnostenské oprávnění podle ustanovení § 55 živn. ř. Dále uvedl, že nebyl jako pachtýř koncese žalobkyniny živnostenským úřadem schválen. Poté přednesla žalobkyně, že jest správné, že výměrem živnostenského úřadu v P. ze dne 22. srpna 1934 byl schválen jako odpovědný zástupce zubní technické koncese Miloš S., zubní technik v K., který prokázal příslušnou způsobilost, a ten byl oznámen uvedenému úřadu na výslovné přání žalovaného, který sám jmenovaného udal a jehož žalobkyně před tím ani neznala. Soud prvního stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Jde o živnost koncesovanou ve smyslu ustanovení § 22 živn. ř. Koncesi nemohla však žalobkyně převést na žalovaného, poněvadž, má-li se živnost koncesovaná převést na jiného, jest k tomu podle zákona třeba nové koncese (§ 56 živn. ř.). Žalobkyně mohla žalovaného ustanovit zástupcem ve své živnosti nebo mu koncesi propachtovati, to i ono ovšem se schválením živnostenského úřadu, jak předpisuje § 55 živn. ř. Podle vlastních údajů žalobkyně měl býti oznámen a byl také schválen živnostenským úřadem Miloš S. jako odpovědný zástupce v provozu zubní technické koncese, který prokázal příslušnou způsobilost. Ta skutečnost jest zjištěna i zprávou zdravotního referátu magistrátu ze dne 24. dubna 1935 resp. výměrem tohoto úřadu ze dne 22. srpna 1934, č. j. X 16849/34, Z 11602, podle nichž byl Miloš S. schválen zástupcem — náměstkem — této zubní technické koncese. Za náměstka ve smyslu § 55 živn. ř. lze pokládati jen toho, kdo provozuje živnost na účet vlastníka koncese. Pravý opak byl však zamýšlen smlouvou, již žalobkyně sjednala se žalovaným, neboť žalovaný měl provozovati koncesovanou živnost samostatně a na vlastní účet. To se však příčí živnostenskému řádu, neboť stranami zamýšlené provozování koncesované živnosti žalobkyniny nevyhovuje zákonnému pojmu náměstka, nýbrž nutno je považovati za nedovolené samotné provozování živnosti žalovaným, kryté třetí osobou, totiž odpovědným náměstkem Milošem S.,

a to arci způsobem nepřipustným. Právem proto vytýká žalovaný, že sporná smlouva je nicotná podle § 879 obč. zák. a že proto žalobkyně nemůže z ní vyvozovati práv ani závazků (srv. rozh. č. 9734 Sb. n. s.). Bylo tudíž jeho důvodnému odvolání vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

K správným, zjištěnému stavu věci a zákonu vyhovujícím, důvodům odvolacího soudu se dodává toto: § 55 živn. ř. zakazuje ovšem jen podpacht živnosti, aniž vyslovil nicotnost smlouvy řečenému zakazu se přičítící. Je-li však zákonem z důvodů veřejnoprávních přímo zakázán určitý druh smluv, pak nutno pokládati smlouvu proti zakazu uzavřenou za nicotnou podle všeobecného předpisu § 879 obč. zák. (srv. rozh. č. 6835 Sb. n. s. O takovou smlouvu jde v souzeném případě, poněvadž podle zjištění nižších soudů byl živnostenským úřadem schválen jako odpovědný náměstek zubní technické koncese, kterou žalobkyně provozuje právem sirotčím, Miloš S., kdežto žalovaný jako pachtýř nebyl jmenovanému úřadu ani oznámen, ani jím schválen. Rozhodnutí č. 11853 a 8383 Sb. n. s., jichž se žalobkyně dovolává, se na souzený případ nehodí, neboť v obou případech tam řešených šlo o smlouvy o převzetí koncesovaného podniku, jichž podmínkou bylo, že přejímateli takového podniku bude příslušným úřadem udělena koncese k jeho provozování po případě, že pachtýř podniku bude živnostenským úřadem schválen. Takové schválení však nebylo v souzeném případě vyminěno.

Čís. 16062.

Pozemková reforma.

Ujednání, že kupitel nemovitosti ze zkráceného přidělu nahradí »výlohy spojené se schválením smlouvy, byť byly předepsány prodávateli«, nelze vztahovati na t. zv. režijní příspěvek, který se prodávatel zavázal podle předchozí dohody se Státním pozemkovým úřadem zaplatiti státu, »dojde-li z podnětu a v zájmu prodávatelově k změně v přidělovém programu«, ledaže by bylo kupiteli známo, že řečený příspěvek patří podle úmyslu prodávatele pod výlohy spojené se schválením smlouvy.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1937, Rv II 397/35.)

Žalobce prodal kupní smlouvou ze dne 23. února 1933 žalované obci různé lesní parcely z vl. č. 453 mor. zem. desk v kat. území M. a z vl. č. 577 kat. území Č. Smlouva byla vázána schválením Státního pozemkového úřadu podle § 7 zák. č. 215/1919 a zák. č. 108/1921 Sb. z. a n. Žalobce tvrdí, že dotčenou kupní smlouvu sjednal ve smyslu generální dohody, kterou uzavřel se Státním pozemkovým úřadem dne 12. února 1930. Podle řečené generální dohody se žalobce zavázal pro případ, kdyby došlo k změnám v přejímacím a přidělovém programu, nahraditi Státnímu pozemkovému úřadu výlohy, náklady a závazky, které by jinak při dodržení stanoveného programu nevzešly, tak, jak mu budou